

Sygn. akt III KKN 609/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 13 lutego 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna w Warszawie

na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Józef Skwierawski

w sprawie **I. T.**

skazanego za przestępstwo określone w art. 247 § 1 kk z 1969 r.

po rozpoznaniu z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w S.

z dnia 17 lipca 1998 r., sygn. II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 10 lutego 1998 r., sygn. II K [...]

- na podstawie art. 531 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

- 1) pozostawić bez rozpoznania kasację wniesioną przez obrońcę na korzyść skazanego I. T. – jako niedopuszczalną z mocy ustawy.**
- 2) obciążyć skazanego I. T. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji podniesiono wyłącznie zarzut „błędu w ustaleniach faktycznych” w zakresie przyjętego przez sądy orzekające czasu popełnienia przestępstwa. Badanie treści uzasadnienia kasacji przekonuje nadto, że stanowi ono bez reszty, konsekwentne rozwinięcie podniesionego zarzutu, i to w postaci polemiki z odmiennymi w zakresie czasu czynu i obszernie uzasadnionymi ustaleniami sądów orzekających. W żadnej części kasacji nie podniesiono zarzutu rażącego naruszenia prawa, nawet w postaci jakiegokolwiek twierdzenia, czy argumentu wskazującego na takie naruszenie.

W pełni uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że w kasacji nie wskazano zarzutów, które mogą być jej podstawą – podniesiono natomiast zarzut w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalny (vide: art. 463a kpk z 1969 r.) obowiązujący w chwili wniesienia kasacji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.